ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

11. prosince 2008 *

Ve věci C-295/07 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 20. června 2007,

Komise Evropských společenství, zastoupená J. Fletem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Département du Loiret, zastoupený A. Carneluttim, avocat,

žalobce v prvním stupni,

Scott SA, se sídlem v Saint-Cloud (Francie), zastoupený J. Leverem, QC, J. Gardnerem a G. Peretzem, barristers, zmocněnými R. Griffithem a M. Papadakisem, solicitors,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, M. Ilešič, A. Tizzano, A. Borg Barthet a J.-J. Kasel, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 5. června 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Komise Evropských společenství domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. března 2007, Département du Loiret v. Komise (T-369/00, Sb. rozh. s. II-851, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud zrušil rozhodnutí Komise 2002/14/ES ze dne 12. července 2000 o státní podpoře poskytnuté Francií ve prospěch Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Úř. věst. 2002, L 12, s. 1), dále jen „sporné rozhodnutí“) v rozsahu, v jakém se týká podpory poskytnuté formou preferenční ceny pozemku uvedené v jeho článku 1.

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 659/1999

2 Článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES, nazvaný „Navrácení podpory" (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), zní takto:

„1. Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil (dále jen ‚rozhodnutí o navrácení'). Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství

2. Podpora, která má být navrácena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení

3. Aniž je dotčen příkaz Soudního dvora Evropských společenství […] podle článku [242] Smlouvy, navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotyčného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí Komise. Aniž je dotčeno právo Společenství, učiní za tímto účelem a v případě řízení před vnitrostátními soudy dotyčné členské státy všechny nezbytné kroky v rámci jejich právních řádů, včetně dočasných opatření."

Sdělení o úrokových sazbách, které se použijí v případě navrácení protiprávně poskytnuté podpory

3 Ve svém sdělení o úrokových sazbách, které se použijí v případě navrácení protiprávně poskytnuté podpory ze dne 8. května 2003 (Úř. věst. C 110, s. 21; dále jen „sdělení z roku 2003“), Komise uvádí následující:

„[…] vyvstala […] otázka, zda tyto úroky mají být jednoduché, nebo složené. […] Komise má za to, že je naléhavé vyjasnit její postoj v tomto ohledu.

[…]

[…] Zdá se […], bez ohledu na rozličnost možných situací, že účinkem protiprávní podpory je poskytnutí finančních prostředků příjemci za stejných podmínek jako střednědobá bezúročná půjčka. Z toho vyplývá, že uplatnění složeného úročení je nezbytné za účelem zajištění úplné neutralizace finančních výhod plynoucích z takové situace.

Komise tedy informuje členské státy a zúčastněné strany, že v každém rozhodnutí nařizujícím navrácení protiprávní podpory, které v budoucnu přijme, použije

referenční sazbu použitou pro výpočet čistého subvenčního ekvivalentu regionální podpory na základě složeného úročení. V souladu s obvyklou tržní praxí se toto složení vypočítává na ročním základě. Komise rovněž očekává, že členské státy budou uplatňovat složené úročení při výkonu všech dosud nevykonaných rozhodnutí o navrácení, pokud to nebude v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství." *(neoficiální překlad)*

Nařízení (ES) č. 794/2004

4 Článek 11 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999 (Úř. věst. L 140, s. 1), nazvaný „Metoda pro uplatnění úroku", stanoví:

„1. Úroková sazba, která se má použít, je sazba použitelná v den, kdy byla protiprávní podpora poprvé dána k dispozici příjemci.

2. Úroková sazba se uplatňuje jako složený úrok až do data navrácení podpory. Úroky narostlé v předcházejícím roce jsou v každém následujícím roce úročeny.

3. Úroková sazba podle odstavce 1 se použije po celé období až do data vrácení podpory. Pokud však mezi dnem, kdy byla protiprávní podpora poprvé dána k dispozici

příjemci, a dnem navrácení podpory uplynulo více než pět let, přepočítá se úroková sazba každých pět let, přičemž základem je sazba, která je platná v době přepočtu.“

5 Podle článku 13 pátého pododstavce uvedeného nařízení se článek 11 použije v souvislosti s jakýmkoli rozhodnutím o navrácení podpory, které bylo oznámeno po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

6 Skutečnosti předcházející sporu uvedené v bodech 1 až 8 napadeného rozsudku lze shrnout následovně.

7 Dne 31. srpna 1987 uzavřely město Orléans, département du Loiret (Francie) a společnost Scott SA (dále jen „Scott“) dohodu týkající se zejména prodeje posledně uvedené společnosti pozemku za účelem otevření továrny. Uvedená dohoda stanovila, že département du Loiret a město Orléans poskytnou ve prospěch společnosti Scott příspěvek ve výši maximálně 80 milionů FRF (12,2 milionu eur) na investiční přípravu pozemku.

8 V lednu 1996 byly akcie společnosti Scott odkoupeny společností Kimberly-Clark Corp., která oznámila v lednu 1998 uzavření továrny. Aktiva továrny, a sice pozemek a papírna, byla v červnu 1998 odkoupena společností Procter & Gamble.

9 V návaznosti na zprávu francouzského Účetního dvora zveřejněnou v listopadu 1996 obdržela Komise v lednu 1997 stížnost týkající se dotčené podpory, a po výměně informací s francouzskými orgány od ledna 1997 do dubna 1998 dopisem ze dne 10. července 1998 uvedené orgány informovala o svém rozhodnutí ze dne 20. května 1998 zahájit řízení podle čl. 93 odst. 2 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 2 ES).

10 Sporné rozhodnutí je v napadeném rozsudku citováno takto:

„10 [Sporné] rozhodnutí v pozměněném znění stanoví:

‚Článek 1

Státní podpora formou preferenční ceny pozemku a preferenční sazby poplatku za odvádění a čištění odpadních vod, kterou Francie poskytla společnosti Scott ve výši 39,58 milionu FRF (6,03 milionu eur) nebo, vyjádřeno aktualizovanou hodnotou, ve výši 80,77 milionu FRF (12,3 milionu eur), co se týče preferenční ceny pozemku […], je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Francie přijme veškerá nezbytná opatření k tomu, aby příjemce podpory uvedené v článku 1, která mu již byla protiprávně poskytnuta, tuto podporu navrátil.

2. Navrácení bude provedeno bezodkladně v souladu s postupy upravenými vnitrostátním právem, pokud umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky od data, kdy byla dána k dispozici příjemci, až do data jejího navrácení. Úroky se vypočítají na základě referenční sazby používané pro výpočet ekvivalentu podpory v rámci podpor na regionální účely.‘ *(neoficiální překlad)*

11 Co se týče zdanění úroků, Komise uvedla (bod 239 odůvodnění [sporného] rozhodnutí:

‚[Z]a účelem obnovení předchozího stavu, pokud jde o hospodářské podmínky, jimž by byl podnik vystaven, pokud by mu neslučitelná podpora nebyla bývala poskytnuta, jsou francouzské orgány povinny přijmout veškerá nezbytná opatření k tomu, aby bylo odstraněno zvýhodnění vyplývající z podpory a podpora byla jejím příjemcem navrácena.

[…].‘ *(neoficiální překlad)*

12 Aktualizovaná hodnota podpory, která má být navrácena, vypočítaná Komisí, a sice 80,77 milionu FRF (viz bod 10 výše), tak zohledňuje použití úrokové míry od data poskytnutí protiprávní podpory do data [sporného] rozhodnutí. Tato úroková míra odpovídá referenční sazbě používané Komisí pro vyhodnocení prvku veřejných dotací ve Francii, jenž představuje podporu, a sice ‚5,7 % od 1. ledna 2000' (body 172 a 239 odůvodnění [sporného] rozhodnutí)."

Řízení v prvním stupni a napadený rozsudek

11 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 4. prosince 2000 podal département du Loiret žalobu proti spornému rozhodnutí směřující k jeho zrušení v rozsahu, v jakém prohlašuje za protiprávní státní podporu poskytnutou formou preferenční ceny pozemku a nařizuje vrácení částky 39,58 milionu FRF (6,03 milionu eur) nebo vyjádřeno v aktualizované hodnotě, 80,77 milionu FRF (12,3 milionu eur).

12 Společnost Scott, která rovněž podala žalobu k Soudu směřující k částečnému zrušení sporného rozhodnutí (Scott v. Komise, T-366/00), vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání département du Loiret.

13 Komise navrhla, aby Soud zamítl žalobu jako neopodstatněnou.

14 Napadeným rozsudkem Soud rozhodl, že co se týče kapitalizace úroků, sporné rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněné. Vyhověl tedy páté části druhého žalobního důvodu a zrušil dané rozhodnutí v rozsahu, v jakém se týkalo podpory poskytnuté ve formě preferenční ceny pozemku uvedené v jeho článku 1, aniž by přezkoumal další žalobní důvody a argumenty uplatněné na podporu žaloby.

15 Ohledně použití složené úrokové míry konstatoval Soud především v bodě 36 napadeného rozsudku, že sporné rozhodnutí neuvádí, že používá složenou úrokovou míru a že až provedením výpočtu ve vztahu k původní hodnotě a „aktualizované hodnotě“ podpory, jak byly stanoveny v uvedeném rozhodnutí lze dovodit, že byla použita složená úroková míra. Nejsou nijak uvedeny důvody pro použití složené úrokové míry, spíše než jednoduché úrokové míry.

16 Dále Soud v bodě 43 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že uložení složených úroků v projednávaném případě bylo prvním projevem nové a důležité politiky Komise, kterou Komise nijak nevysvětlila. Komise měla ve sporném rozhodnutí jednak uvést, že se rozhodla kapitalizovat úroky, a jednak svůj přístup odůvodnit.

17 Podle bodu 44 napadeného rozsudku byla povinnost odůvodnění zvýšená na základě skutečnosti, že vzhledem k době, která uplynula mezi datem prodeje pozemku a přijetím sporného rozhodnutí, a sice třináct let, mělo uložení složených úroků značné finanční důsledky na částku podpory, která má být navrácena.

18 V bodě 45 napadeného rozsudku konstatoval Soud, že odůvodnění sporného rozhodnutí bylo rovněž nedostačující, pokud jde o výši použité úrokové míry.

19 Poté Soud – v odpovědi na argument Komise, podle kterého je použití složeného úročení pro účely aktualizace původní hodnoty dotace odůvodněno nezbytností obnovení účinné hospodářské soutěže odstraněním zvýhodnění, z něhož příjemce těžil – rozhodl v bodě 49 napadeného rozsudku, že takové odůvodnění přitom vychází předpokladu, že jednak příjemce k tomuto datu stále tohoto zvýhodnění požívá, a jednak formu sporné podpory lze postavit na roveň bezúročné půjčce částky odpovídající hodnotě původní dotace. Sporné rozhodnutí v tomto ohledu neobsahuje žádné vysvětlení.

20 V tomto ohledu Soud v bodě 50 napadeného rozsudku poznamenal, že s ohledem na formu podpory poskytnuté společnosti Scott v průběhu roku 1987, tedy převod investičně připraveného pozemku za preferenční cenu, není vůbec zřejmé, že aktualizace předpokládané hodnoty původní dotace uplatněním složené úrokové míry ve výši 5,7 % po dotčenou dobu povede k číselnému výsledku odpovídajícímu hodnotě zvýhodnění, z něhož těžil příjemce jakožto vlastník pozemku v roce 2000.

21 Podle bodu 51 napadeného rozsudku bylo navíc nesporné, že pozemek a továrna byly v roce 1998 prodány společnosti Procter & Gamble. Cena oznámená francouzskými orgány – Komise nezpochybnila, že k tomuto prodeji došlo za obvyklých tržních podmínek a na základě analýzy tohoto prodeje ve sporném rozhodnutí přijala možnost, že pozemek byl prodán za uvedenou cenu – byla přitom nejen nižší než hodnota, kterou Komise určila v roce 1987, ale i nižší než cena, kterou zaplatila společnost Scott.

22 V bodě 52 napadeného rozsudku měl Soud za to, že za daných okolností a při nedostatku jakéhokoli odůvodnění ve sporném rozhodnutí, pokud jde o spojitost mezi zvýhodněním, o němž se má za to, že z něj Scott těžila v roce 2000, a částkou 80,77 milionu FRF, není s to vykonat svůj soudní přezkum, co se týče otázky, zda použití složené úrokové míry vede k aktualizované hodnotě odpovídající hodnotě zvýhodnění, jež má být odstraněno.

23 Konečně v bodě 53 napadeného rozsudku Soud konstatoval, že sporné rozhodnutí obsahuje nesoudržnost, neboť bez odůvodnění uplatňuje složené úročení až do data svého přijetí a poté jednoduché úročení až do navrácení podpory. Článek 2 uvedeného rozhodnutí, který stanoví, že k navrácení musí dojít v souladu s vnitrostátními pravidly, má totiž za následek, že úroky vztahující se na období od data sporného rozhodnutí do data navrácení podpory budou počítány jednoduchým úročením.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

24 Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 20. června 2007 podala Komise kasační opravný prostředek proti napadenému rozsudku.

25 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr konstatoval opodstatněnost tohoto kasačního opravného prostředku, a v důsledku toho zrušil napadený rozsudek v plném rozsahu. Krom toho s ohledem na stav sporu Komise navrhuje, aby Soudní dvůr vydal konečné rozhodnutí ve věci a prohlásil sporné rozhodnutí za dostatečně odůvodněné, pokud jde o použití složeného úročení. V opačném případě Komise navrhuje, aby Soudní dvůr v případě všech otázek, ohledně kterých má za to, že spor nelze rozhodnout, vrátil věc k rozhodnutí Soudu.

26 V důsledku toho Komise také navrhuje, aby département du Loiret nesl vlastní náklady řízení, jakož i nahradil náklady řízení vynaložené Komisí v řízení před Soudním dvorem a před Soudem a aby společnost Scott nesla vlastní náklady řízení vynaložené v řízeních před Soudním dvorem a před Soudem.

27 Département du Loiret požaduje zamítnutí kasačního opravného prostředku v plném rozsahu a uložení Komisi náhrady nákladů řízení v tomto stupni.

28 Scott požaduje zamítnutí kasačního opravného prostředku Komise a uložení posledně jmenované náhrady nákladů vynaložených společností Scott na obhajobu svých zájmů v řízení v tomto stupni.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

29 Na podporu kasačního opravného prostředku vznáší Komise osm důvodů založených na následujících tvrzeních:

– rozhodnutí je dostatečně odůvodněné, jestliže jednoduchý matematický výpočet umožňuje určit, jaká metoda byla při výpočtu použita;

– používání složené úrokové míry vyplývá implicitně z odůvodnění sporného rozhodnutí, vzhledem k cíli obnovit dřívější stav;

– protiprávní obrácení důkazního břemene: přísluší žalobci, aby prokázal údajnou změnu praxe; nepřísluší Komisi, aby prokázala neexistenci takové změny;

– Komise není podle práva povinna posoudit, zda v okamžiku vydání příkazu vrátit státní podporu z ní její příjemce stále ještě měl prospěch;

– rozsudek se opírá o dohady, a nikoli o důkazy a došlo k obrácení důkazního břemene v souvislosti s údajnou prodejní cenou aktiv továrny společnosti Procter & Gamble;

– údajná prodejní cena, která se vztahuje k prodeji uskutečněnému jedenáct let po poskytnutí podpory, není relevantní pro určení výše podpory, která má být vrácena;

– v souladu s povinností Komise zajistit výkon konečných rozhodnutí v oblasti státních podpor se otázka, zda vrácení podpory podléhá jednoduchému či složenému úročení, v případě, že to konečné rozhodnutí nezmiňuje, řídí právem Společenství, a nikoli vnitrostátním právem, a

– otázku úrokové míry lze oddělit od otázky hlavní částky: v žádném případě neexistuje právní základ pro zrušení sporného rozhodnutí, s výjimkou uplatnění vyšší úrokové míry, než je jednoduchá úroková míra.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

30 Komise má za to, že rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, jestliže jednoduchý matematický výpočet umožňuje určit, jaká metoda byla při výpočtu použita (v projednávané věci složené úročení). Přitom všechny nezbytné údaje byly uvedeny ve sporném rozhodnutí a vzorec byl všeobecně známý. Soud tedy zejména nemohl založit zrušení sporného rozhodnutí na skutečnosti uvedené v bodě 36 napadeného rozsudku, že až provedením určitého výpočtu lze dovodit, že byla použita složená úroková míra.

31 Podle département du Loiret je tento důvod neúčinný, protože konstatování Soudu kritizované tímto důvodem není prvkem odůvodnění ze strany Soudu, ale prvkem popisným, který nahrazuje nedostatek oznámení a vysvětlení v textu sporného rozhodnutí ohledně použitého způsobu aktualizace. Soud totiž zrušil uvedené rozhodnutí, protože v něm nebylo uvedeno žádné odůvodnění použití daného způsobu, který byl v rozhodné době v praxi Komise bezprecedentní.

32 Scott má rovněž za to, že jde pouze o skutkovou poznámku, na které Soud nezaložil zrušení sporného rozhodnutí.

Závěry Soudního dvora

33 Je pravda, že konstatování Soudu v bodě 36 napadeného rozsudku, podle kterého sporné rozhodnutí neuvádí, že byla použita složená úroková míra, a až provedením výpočtu lze dovodit, že byla použita složená úroková míra, je součástí analýzy Soudu směřující k ověření, zda Komise dostatečně odůvodnila své rozhodnutí o aktualizaci hodnoty podpory prostřednictvím uplatnění složeného úročení.

34 Při čtení uvedené části textu v jejím kontextu, a zejména ve spojení s body 37 až 43 napadeného rozsudku, se nicméně ukazuje, že dané konstatování je pouze úvodní povahy a není základem pro závěr Soudu v bodě 54 napadeného rozsudku, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněno. Daný závěr spočívá spíše na zjištění, provedeném v tomtéž bodě 36 napadeného rozsudku, že Komise měla uvést důvody, proč použila složené úročení namísto jednoduchého.

35 První důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut jako neúčinný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

36 Komise znovu odkazuje na bod 36 napadeného rozsudku a domnívá se, že použití složené úrokové míry v každém případě nezbytně vyplývá implicitně z odůvodnění sporného rozhodnutí vzhledem k oznámenému cíli odstranit zvýhodnění a obnovit dřívější stav. Inflace je moderní hospodářskou skutečností a vyjadřuje se v ročních

složených termínech. V důsledku toho nelze, krom případů použití složené úrokové míry, správně změřit současnou hodnotu peněz a odstranit zvýhodnění. Tato analýza byla potvrzena rozsudkem Soudu ze dne 8. června 1995, Siemens v. Komise (T-459/93, Recueil, s. II-1675, body 96 až 98).

37 Département du Loiret má zaprvé za to, že s ohledem na tehdy platný právní rámec, přijetí stanoviska a praxi Komise nemohlo použití složené úrokové míry v rozhodné době implicitně vyplývat.

38 Uvádí zejména, že dopis Komise členským státům SG(91) D/4577 ze dne 4. března 1991 (sdělení členským státům o postupech při oznamování podpor a o postupech použitelných v případě poskytnutí podpory v rozporu s pravidly čl. [88] odst. 3 Smlouvy o ES) pro výpočet úroků výslovně určil způsob výpočtu stanovený vnitrostátním právem státu, kterému je záporné rozhodnutí určeno. Na konci bodu 2 odst. 3 daného dopisu totiž Komise uvedla, že vrácení „se uskuteční na základě ustanovení vnitrostátního práva, včetně ustanovení o úrocích z prodlení z pohledávek státu".

39 Daný dopis, jehož referenční úloha byla uznána Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. září 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise (C-74/00 P a C-75/00 P, Recueil, s. I-7869, body 164 a 165), představoval, ohledně úroků, vyjádření Komise ohledně práva použitelného v tomto ohledu, až do přijetí nařízení č. 794/2004. Sdělení z roku 2003 jej změnilo pouze v otázce způsobu aktualizace.

40 Přitom v daném období měla vnitrostátní právní úprava mnoha členských států za to – a nadále má za to, – že cena času je vyrovnána prostřednictvím jednoduchého úročení.

41 Zadruhé, jak vyplývá z rozsudku Soudního dvora ze dne 26. listopadu 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a další v. Komise (73/74, Recueil, s. 1491), sporné rozhodnutí nemohlo v žádném případě být odůvodněno implicitně, neboť zachází citelně dále, než předcházející rozhodnutí.

42 Scott uplatňuje, že tento důvod neodpovídá na argumentaci Soudu, na které založil zrušení sporného rozhodnutí, a že je rovněž v rozporu jak s vývojem legislativy, tak s praxí Komise v rozhodné době.

Závěry Soudního dvora

43 Především je třeba konstatovat, že Soud v bodě 35 napadeného rozsudku správně zdůraznil ustálenou judikaturu, podle které odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně

a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také na jeho celkovou souvislost, jakož i na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz zejména rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63, jakož i rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, Sb. rozh. s. I-4951, bod 166).

44 Nadto z judikatury rovněž vyplývá, že ačkoli rozhodnutí Komise navazující na ustálenou rozhodovací praxi lze odůvodnit souhrnně, zejména odkazem na danou praxi, pokud jde rozhodnutí významně nad rámec dřívějších rozhodnutí, přísluší Komisi výslovně rozvinout své úvahy (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 26. listopadu 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a další v. Komise, bod 31, jakož i rozsudek ze dne 30. září 2003, Německo v. Komise, C-301/96, Recueil, s. I-9919, body 88 a 92).

45 Jak poznamenal generální advokát v bodě 38 stanoviska, tento požadavek se uplatňuje *a fortiori v* případě údajného implicitního odůvodnění.

46 Přitom je nesporné, že v době přijetí sporného rozhodnutí žádné ustanovení práva Společenství ani judikatura Soudního dvora nebo Soudu neuváděla, že úroky, které musí zahrnovat podpora, jež má být vrácena, se vypočítají na základě složeného úročení. Naopak, jak uvádí Soud v bodě 40 napadeného rozsudku, Komise ve sdělení z roku 2003 výslovně přiznala, že vyvstala otázka, zda úroky mají být jednoduché, nebo složené a rozhodla, že je naléhavé vyjasnit její postoj v tomto ohledu. Informovala tedy členské státy a zúčastněné strany, že v každém rozhodnutí o navrácení protiprávní podpory, které v budoucnu přijme, použije složené úročení.

47 Krom toho je třeba konstatovat, že Komise v odpovědi ze dne 11. září 2006 na dopis Soudu ze dne 27. července 2006 přiznala, že její konečná záporná rozhodnutí předcházející spornému rozhodnutí neuváděla, že má být použito složené úročení.

48 Ostatně podle zjištění Soudu v bodě 42 napadeného rozsudku nebyla Komise s to poukázat ani na jedno rozhodnutí předcházející spornému rozhodnutí, které by skutečně ukládalo složené úroky. Komise se v tomto ohledu před Soudním dvorem spokojila s poznámkou, bez dalšího upřesnění, že již sdělila Soudu příklady státních podpor, v nichž uplatnila složené úročení.

49 Soud tedy v bodě 43 napadeného rozsudku právem konstatoval, že uložení složených úroků v projednávané věci bylo prvním projevem nové a důležité politiky Komise, kterou Komise měla odůvodnit.

50 Z toho vyplývá, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, i kdyby sporné rozhodnutí uvádělo, že výhody plynoucí z podpory musí být zrušeny za účelem obnovení původního stavu, použití složeného úročení nelze považovat za nezbytně implicitní v odůvodnění sporného rozhodnutí.

51 Proto je třeba zamítnout druhý důvod kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

52 Komise odkazuje na bod 42 napadeného rozsudku a tvrdí, že uvedený rozsudek protiprávně obrací důkazní břemeno v řízeních o státní podpoře a v řízeních před Soudem. Département du Loiret nepředložil žádný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého měla Komise změnit svoji praxi, a v každém případě bylo toto tvrzení vyvráceno Komisí, zejména v její odpovědi ze dne 11. září 2006 na otázku Soudu.

53 Département du Loiret má za to, že tento důvod je nesprávný po stránce skutkové i právní. Vzhledem k tomu, že département du Loiret dostatečně před Soudem rozvinul svůj žalobní důvod směřující k prohlášení neplatnosti a vycházející z nedostatku odůvodnění ve vztahu k dřívější praxi, příslušelo Komisi, která je již pojmově největším znalcem vlastní praxe, opravit tvrzení, která považuje za nepřesná.

54 Scott rovněž poznamenává, že spolu s département du Loiret podrobně Soudu vysvětlili, že z jejich šetření vyplývá, že Komise před sporným rozhodnutím nikdy nepoužila výpočet složených úroků. Dovolávat se obrácení důkazního břemene v tomto ohledu je zcela neopodstatněné.

Závěry Soudního dvora

55 Úvodem je třeba uvést, že otázka, jaká byla rozhodovací praxe Komise před sporným rozhodnutím, je v zásadě otázkou skutkové povahy, kterou Soudní dvůr nemůže rozhodnout v rámci kasačního opravného prostředku, neboť pouze Soud je příslušný ke zjištění a posouzení rozhodných skutkových okolností, jakož i k hodnocení důkazů (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, body 177 a 180).

56 Naproti tomu je Soudní dvůr příslušný ověřit, zda byla dodržena procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 24, jakož i výše uvedený rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 29).

57 Je však třeba bez dalšího připomenout, že nedostatečné odůvodnění, v důsledku kterého může být porušen článek 253 ES, spadá pod porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 230 ES a představuje důvod, který může nebo dokonce musí být uplatněn soudem Společenství i bez návrhu (rozsudek ze dne 20. února 1997, Komise v. Daffix, C-166/95 P, Recueil, s. I-983, bod 24, jakož i výše uvedený rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 174).

58 Soud tedy mohl v rámci své analýzy směřující k určení, zda sporné rozhodnutí bylo, či nebylo dostatečně odůvodněné ohledně výpočtu úroků, přezkoumat otázku, jaká byla

rozhodovací praxe Komise před sporným rozhodnutím, položit danému orgánu otázky v tomto ohledu a z odpovědi vyvodit nezbytné závěry.

59 V důsledku toho nelze přijmout třetí důvod kasačního opravného prostředku.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

60 Komise odkazuje na body 50 a 52 napadeného rozsudku a domnívá se, že daný rozsudek neprávem konstatoval, že Komise je rovněž povinna prověřit, zda v okamžiku vydání příkazu vrátit státní podporu z ní její příjemce stále ještě měl prospěch. Má za to, že toto pojetí spočívá na omylu ohledně hlavního předmětu a cíle úpravy státních podpor, která se ve skutečnosti týká hospodářské soutěže mezi členskými státy, a nikoli hospodářské soutěže mezi podniky. Komise pouze ke dni poskytnutí podpory shledala, že jsou splněny podmínky uvedené v čl. 87 odst. 1 ES. Není ani povinna, ani oprávněna znovu ověřit, zda jsou podmínky splněny v okamžiku vydání příkazu k navrácení.

61 Podle département du Loiret je tento důvod neopodstatněný, protože dává napadenému rozsudku význam, který tento nemá. Soud totiž nijak nezamýšlel vytvořit novou podmínku pro navrácení spočívající v ověření, že společnost Scott byla v okamžiku vydání záporného rozhodnutí stále ještě zvýhodněna. Měl jednoduše za to,

že takové rozhodnutí mu umožňuje ujistit se o opodstatněnosti kvantifikace takového zvýhodnění k danému datu prostřednictvím úvah a zvolených hospodářských parametrů.

62 Scott v tomto ohledu tvrdí, že napadený rozsudek se omezuje na rozvoj své kritiky neexistence jakéhokoli odůvodnění ohledně uplatnění složeného úročení ve sporném rozhodnutí.

Závěry Soudního dvora

63 Jak vyplývá z bodů 48 až 52 napadeného rozsudku, Soud nezamýšlel vytvořit všeobecnou zásadu, podle které má Komise, aby mohla nařídit vrácení státní podpory, povinnost prokázat, že v okamžiku vydání příkazu vrátit státní podporu z ní její příjemce stále ještě měl prospěch. Úvahy Soudu ohledně otázky, zda má příjemce státní podpory v daném okamžiku z podpory prospěch, byly totiž jasně součástí analýzy směřující k určení, zda je použití složeného úročení odůvodněno potřebou odstranit zvýhodnění, z něhož příjemce těžil.

64 Tento důvod je tedy neopodstatněný, neboť spočívá na nesprávném čtení napadeného rozsudku. Krom toho je neúčinný v rozsahu, v jakém zjištění Soudu v bodě 43 napadeného rozsudku, podle kterého Komise nijak nevysvětlila, proč poprvé použila složený úrok, samo o sobě postačí k potvrzení závěru v bodě 54 napadeného rozsudku, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněno.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

65 Komise odkazuje na bod 51 napadeného rozsudku a domnívá se, že daný rozsudek protiprávně spočívá spíše na dohadech než na důkazech, pokud jde o cenu za údajný převod aktiv továrny na společnost Procter & Gamble v roce 1998. Komise připomíná pravidla týkající se důkazního břemene v řízení jak před ní, tak před Soudem, a poznamenává, že sporné rozhodnutí uvedlo, že v každém případě nebyl poskytnut žádný důkaz odůvodňující takovou cenu za převod.

66 Département du Loiret tvrdí, že tento důvod se týká nadbytečného bodu, který představuje jednu okolnost mezi jinými, a má zpochybnit posouzení skutečností provedené Soudem. Z toho důvodu je nepřípustný.

67 Scott tvrdí, že zpochybněný bod napadeného rozsudku se omezuje na popis skutkového stavu před Soudem, takže Komise nemůže zpochybňovat jeho obsah. Navíc by tento bod mohl být vyjmut, aniž by se to napadeného rozsudku dotklo.

Závěry Soudního dvora

68 Pátý důvod kasačního opravného prostředku se týká části napadeného rozsudku, v níž Soud v rámci analýzy směřující k určení, zda je použití složeného úročení odůvodněno potřebou odstranit zvýhodnění, z něhož příjemce těžil, zamýšlel zdůraznit své pochybnosti ohledně hodnoty zvýhodnění společnosti Scott v okamžiku vydání sporného rozhodnutí.

69 Podobně jako čtvrtý důvod je tedy neúčinný v rozsahu, v jakém zjištění Soudu v bodě 43 napadeného rozsudku, podle kterého Komise nijak nevysvětlila, proč poprvé použila složený úrok, samo o sobě postačí k potvrzení závěru v bodě 54 daného rozsudku, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněno.

K šestému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

70 Komise odkazuje na body 51 a 52 napadeného rozsudku a tvrdí, že daný rozsudek má neprávem za to, že cena údajného převodu aktiv továrny na společnost Procter & Gamble v roce 1998, jedenáct let po poskytnutí podpory, byla relevantní pro účely výpočtu částky podpory, která měla být vrácena.

71 Uvádí, že není pochyb, že Scott obdržela významnou státní podporu a že existuje vícero důvodů, které mohou vysvětlit snížení hodnoty aktiv. Přitom hodnota protiprávní a se společným trhem neslučitelné podpory se počítá k datu jejího poskytnutí a cíl spočívající v obnovení dřívějšího stavu nezbytně znamená použití složeného úročení, nezávisle na tom, co mezitím příjemce se státní podporou udělal.

72 Podle département du Loiret je tento důvod nepřípustný v rozsahu, v jakém směřuje proti posouzení skutkového stavu provedenému Soudem. Navíc vzhledem k tomu, že body 50 a 51 napadeného rozsudku obsahují nadbytečné odůvodnění, jsou tedy námitky, které se k nim mohou vztahovat, neúčinné. Scott předkládá tytéž argumenty, jako v rámci pátého důvodu.

Závěry Soudního dvora

73 Podobně jako pátý důvod se šestý důvod týká části napadeného rozsudku, v níž Soud v rámci analýzy směřující k určení, zda je použití složené úrokové míry odůvodněno potřebou odstranit zvýhodnění, z něhož příjemce těžil, zamýšlel zdůraznit své pochybnosti ohledně hodnoty zvýhodnění společnosti Scott v okamžiku vydání sporného rozhodnutí.

74 Je tedy rovněž neúčinný v rozsahu, v jakém zjištění Soudu v bodě 43 napadeného rozsudku, podle kterého Komise nijak nevysvětlila, proč poprvé použila složený úrok, samo o sobě postačí k potvrzení závěru v bodě 54 daného rozsudku, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněno.

K sedmému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

75 Komise odkazuje na bod 53 napadeného rozsudku a má za to, že daný rozsudek neprávem uvádí, že v případě, že to konečné rozhodnutí v oblasti státních podpor nezmiňuje, spadá otázka, zda vrácení podpory podléhá jednoduchému, či složenému úročení, do rámce „vnitrostátních řízení".

76 Potřeba použít složenou úrokovou míru je otázka hmotněprávní, nikoli procesněprávní, stejně jako sama úroková míra. Jedná se o zásadní otázku práva Společenství, přičemž cílem je odstranit zvýhodnění v plném rozsahu a obnovit dřívější stav, což vyžaduje správný výpočet hodnoty peněž v průběhu času.

77 Krom toho, i kdyby bylo použití složené úrokové míry procesněprávní otázkou, bylo by nařízení č. 794/2004 již pojmově protiprávní, neboť by zasahovalo do oblastí spadajících do působnosti členských států na základě čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999.

78 Département du Loiret má za to, že tomuto důvodu nelze vyhovět. Ačkoli je pravda, že způsob aktualizace státní podpory prohlášené za protiprávní je hmotněprávní otázkou vycházející z práva Společenství, nemění to nic na tom, že posledně uvedené v rozhodné době v případě, že to konečné rozhodnutí nezmiňovalo, odkazovalo na vnitrostátní právo.

79 Scott má za to, že s ohledem na právní stav, jak vyplývá zejména z bodu 88 výše uvedeného rozsudku Siemens v. Komise, a na praxi v rozhodné době, nemůže sporné rozhodnutí být rozumně vykládáno tak, že nařizuje francouzským orgánům obejít všechna pravidla vnitrostátního práva a provést výpočet složených úroků za účelem aktualizace částky, která má být vrácena, v období od data vydání uvedeného rozhodnutí do data skutečného vrácení.

Závěry Soudního dvora

80 Článek 2 odst. 2 první a druhá věta sporného rozhodnutí stanoví:

„Navrácení [dotčené podpory] bude provedeno bezodkladně v souladu s postupy upravenými vnitrostátním právem, pokud umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky od data, kdy byla dána k dispozici příjemci, až do data jejího navrácení“ *(neoficiální překlad)*

81 Tuto formulaci je třeba číst s ohledem na stav práva Společenství, jakož i na praxi Komise týkající se aktualizace částky podpory, která má být vrácena, jak existovaly v okamžiku přijetí sporného rozhodnutí.

82 Jak bylo konstatováno v bodě 46 tohoto rozsudku, v době přijetí sporného rozhodnutí žádné ustanovení práva Společenství ani judikatura Soudního dvora nebo Soudu neuváděla, zda se úroky, které musí zahrnovat podpora, jež má být vrácena, vypočítají na základě jednoduchého nebo složeného úročení.

83 Ačkoli je pravda, že způsob aktualizace protiprávní podpory je otázka hmotněprávní, nikoli procesněprávní, je nicméně třeba konstatovat, jak správně poznamenává département du Loiret, že Komise v dopise členským státům SG(91) D/4577 ze dne 4. března 1991 uvedla, že konečné rozhodnutí, jímž konstatuje neslučitelnost podpory se společným trhem, „bude zahrnovat vrácení částky již protiprávně vyplacené podpory, přičemž vrácení se uskuteční v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva, včetně ustanovení týkajících se úroků z prodlení z pohledávek státu, přičemž úroky začínají obvykle běžet k datu poskytnutí dotčené protiprávní podpory“.

84 Daný dopis tedy spojoval otázku uložení úroků s procesními postupy vrácení a odkazoval v tomto ohledu na vnitrostátní právo. Teprve ve sdělení Komise o obsoletním charakteru určitých předpisů týkajících se politiky v oblasti státních podpor (Úř. věst. 2004, C 115, s. 1) Komise informovala členské státy a dotčené třetí strany, že nebude nadále uplatňovat uvedený dopis, který mimo jiné kvalifikovala, jako další texty dotčené uvedeným sdělením, jako „text týkající se procesních otázek v oblasti státních podpor“.

85 Vzhledem k tomu, že sporné rozhodnutí výslovně neuvádí, že podpora, která má být vrácena, musí být aktualizována na základě složené úrokové míry, a že je krom toho nesporné, že francouzské právo stanoví použití jednoduché úrokové míry, Soud tedy správně vyložil čl. 2 odst. 2 sporného rozhodnutí v tom smyslu, že v důsledku daného ustanovení se úroky za období od data vydání sporného rozhodnutí do data vrácení podpory vypočítají na základě jednoduché úrokové míry, a z toho důvodu konstatoval, že sporné rozhodnutí je zjevně nesoudržné.

86 V důsledku toho je třeba zamítnout sedmý důvod kasačního opravného prostředku.

K osmému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

87 Komise tvrdí, že napadený rozsudek je nepřiměřený, neboť zrušuje sporné rozhodnutí v plném rozsahu (v rozsahu, v jakém se týká pozemku a továrny) na základě úvah omezených na odůvodnění uplatnění složené úrokové míry. Přitom otázka úroků mohla a měla být oddělena od otázky hlavní částky, a otázka složeného úročení mohla a měla být oddělena od otázky jednoduchého úročení. Původní částka podpory konstatovaná ve sporném rozhodnutí a použití jednoduché úrokové míry totiž nebyly v napadeném rozsudku zpochybněny.

88 Osmý důvod nemění předmět sporu. Důvody kasačního opravného prostředku vyjmenované v čl. 58 odst. 1 druhé větě statutu Soudního dvora již pojmově odkazují na otázky, které mohou vyvstat, nebo vyjít najevo v rozsudku Soudu. V této věci sám napadený rozsudek porušuje právo Společenství.

89 Bylo by hluboce nespravedlivé a neslučitelné s požadavkem účinné soudní ochrany, aby byl rozsudek (v projednávané věci vydaný proti Komisi) ponechán ve prospěch nesprávného právního posouzení bez jakékoli možnosti přezkumu v kasačním řízení. Tento závěr se zakládá na čl. 113 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který

připomíná základní pravidlo, podle kterého žaloba směřující k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu již pojmově spadá pod otázky, které mohou vést k podání kasačního opravného prostředku.

90 Mimoto osmý důvod kasačního opravného prostředku se nepojí se samotnými důvody neplatnosti, jak je přijal Soud, ale spíše s jejich důsledky. Komise se nedomnívá, že žalovanému před Soudem přísluší spontánně přezkoumat na účet žalobce či Soudu, jaké by mohly být různé důsledky úspěchu protistrany. To by žalovaného nutilo rozvinout celou podpůrnou argumentaci založenou na předpokladech toho, co by Soud mohl nebo nemohl udělat.

91 Département du Loiret a Scott mají za to, že tento důvod je nepřípustný, neboť rozšiřuje předmět sporu a je novým návrhovým žádáním, přičemž Komise nikdy Soudu nenavrhla, aby se omezil na určení částečné neplatnosti, ačkoli byla výslovně vznesena kritika způsobu aktualizace.

92 Mimoto rozlišení mezi jednoduchým a složeným úročením, které by Soudní dvůr měl zohlednit v rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku za účelem změny napadeného rozsudku, by vedlo k podstatné změně samotného sporného rozhodnutí, ačkoli Soud v oblasti státních podpor nedisponuje pravomocí přezkumu v plné jurisdikci. Technika výpočtu úroků představuje složku tvořící nedílnou součást výpočtu vedoucího ke konečné částce podpory a odůvodnění jejího výběru je stejně důležité, jako odůvodnění zjištění protiprávnosti podpory a výpočet její částky před aktualizací. Jejich konečná neoddělitelnost neumožňuje dospět k částečnému zrušení.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti osmého důvodu kasačního opravného prostředku

93 Podle článku 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora jsou opravné prostředky k Soudnímu dvoru omezeny na právní otázky a mohou se zakládat na důvodech vycházejících zejména z porušení práva Společenství Soudem.

94 Krom toho čl. 113 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Soudem.

95 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je příslušnost Soudního dvora v zásadě omezena na posouzení právního řešení důvodů kasačního opravného prostředku projednávaných před soudy prvního stupně (rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, Recueil, s. I-1981, bod 59, jakož i ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 95).

96 Komise tímto důvodem nezamýšlí zpochybnit právní řešení přijaté Soudem vůči žalobnímu důvodu projednanému před ním. Kritizuje spíše důsledky vyvozené Soudem

z jeho závěru, že je třeba vyhovět páté části druhého žalobního důvodu uplatněného département du Loiret, podle kterého Komise neodůvodnila dostatečně své rozhodnutí aktualizovat hodnotu podpory prostřednictvím uložení složeného úročení. Podle Komise totiž Soud neprávem, neboť tím porušil zásadu proporcionality, na základě pouze tohoto závěru zrušil sporné rozhodnutí v plném rozsahu, neboť se týká podpory poskytnuté ve formě preferenční ceny dotčeného pozemku.

97 Přitom, jestliže je Soudní dvůr příslušný k posouzení právního řešení důvodů projednaných před Soudem, musí být, aby řízení o kasačním opravném prostředku nebylo zbaveno podstatné části svého smyslu, rovněž příslušný k posouzení právních důsledků vyvozených Soudem z takového řešení, které jsou rovněž právní otázkou.

98 V tomto kontextu je třeba mimo jiné uvést, že konkrétní důsledky, které by případně Soud mohl vyvodit ve svém rozsudku ze zjištění, že žalobní důvod je opodstatněný, nemohou být v průběhu řízení před Soudem účastníky řízení nezbytně předvídány.

99 Z výše uvedeného vyplývá, že důvod vznesený v rámci kasačního opravného prostředku proti právnímu důsledku vyvozenému Soudem z právního řešení důvodů projednaných před Soudem, nelze považovat za „[změnu] předmětu sporu před Soudem“ ve smyslu čl. 113 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora.

100 Krom toho v rozporu s tím, co tvrdí département du Loiret a Scott, osmý důvod není ani novým návrhovým žádáním nepřípustným na základě čl. 113 odst. 1 druhé odrážky uvedeného jednacího řádu.

101 Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 93 svého stanoviska, je třeba mít za to, že návrh Komise, aby Soud zamítl žalobu département du Loiret, v sobě rovněž zahrnuje užší návrh na případné pouze částečné zamítnutí.

102 V důsledku toho musí být námitka nepřípustnosti vznesená département du Loiret a Scott vůči osmému důvodu zamítnuta.

– K opodstatněnosti osmého důvodu kasačního opravného prostředku

103 Na základě čl. 231 prvního pododstavce ES a čl. 224 šestého pododstavce ES, pokud je žaloba opodstatněná, Soud napadený akt prohlásí na neplatný.

104 V tomto ohledu je třeba jednak konstatovat, že pouhá skutečnost, že považuje žalobní důvod uplatněný žalobcem na podporu žaloby na neplatnost za opodstatněný, neumožňuje Soudu automaticky zrušit napadený akt v plném rozsahu. Zrušení v plném rozsahu je totiž nepřípustné v případě, že je zcela zjevné, že daný důvod týkající se výhradně konkrétního aspektu napadeného aktu, může vést pouze k částečnému zrušení.

105 Krom toho je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou je částečné zrušení aktu Společenství možné, pouze pokud části, jejichž zrušení je požadováno, jsou oddělitelné od zbývající části aktu (rozsudek ze dne 24. května 2005, Francie v. Parlament a Rada, C-244/03, Sb. rozh. s. I-4021, bod 12, jakož i citovaná judikatura).

106 Tento požadavek oddělitelnosti není splněn, jestliže částečné zrušení aktu způsobí změnu jeho podstaty (výše uvedený rozsudek Francie v. Parlament a Rada, bod 13).

107 Přitom v projednávané věci je nesporné, že otázka, zda původní částka podpory musí být aktualizována na základě jednoduché úrokové míry nebo složené úrokové míry, neovlivňuje zjištění, ve sporném rozhodnutí, že podpora je neslučitelná se společným trhem a musí být vrácena.

108 V tomto ohledu je zejména třeba konstatovat, že výrok sporného rozhodnutí sám v článku 1 rozlišuje mezi původní částkou dotčené podpory a aktualizovanou částkou.

Ani ze sporného rozhodnutí, ani z napadeného rozsudku nevyplývá argument, který by bránil považovat otázku úroků za oddělitelnou od původní částky podpory.

109 Naproti tomu v rozporu s tím, co tvrdí Komise, nelze vytýkat Soudu, že neoddělil otázku složeného úročení od otázky jednoduchého úročení. Jednak totiž Soud nemohl nahradit aktualizaci původní částky podpory tak, že namísto složené úrokové míry uplatní jednoduchou úrokovou míru, aniž by změnil podstatu sporného rozhodnutí. Krom toho je třeba uvést, že v bodech 45 až 47 napadeného rozsudku Soud konstatoval, že odůvodnění sporného rozhodnutí je rovněž nedostatečné, pokud jde o uplatnění úrokové míry ve výši 5,7 % na období třinácti let.

110 Z výše uvedeného vyplývá, že osmý důvod kasačního opravného prostředku je třeba přijmout v rozsahu, v jakém vytýká Soudu, že neoddělil otázku úroků od otázky hlavní částky a zrušil sporné rozhodnutí v plném rozsahu, v jakém se týká pozemku a továrny, na základě návrhových žádání omezených na odůvodnění aktualizace původní částky podpory.

K vrácení věci Soudu

111 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, pokud je kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr zruší rozhodnutí Soudu. Soudní dvůr může sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Soudu k rozhodnutí.

112 Vzhledem k tomu, že Soud přezkoumal pouze pátou část druhého žalobního důvodu, který département du Loiret uplatnil na podporu své žaloby, má Soudní dvůr za to, že projednávaný spor nemůže být rozhodnut. Proto je třeba věc vrátit zpět Soudu k rozhodnutí.

113 Vzhledem k tomu, že věc musí být vrácena zpět Soudu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společnství ze dne 29. března 2007, Département du Loiret v. Komise (T-369/00), se zrušuje.

2) Věc se vrací Soudu prvního stupně Evropských společenství.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.